

ЖАН ДЬО ЛАФОНТЕН МОГЪЩЕСТВОТО НА БАСНИТЕ

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

В Атина — древен град на празна суета,
един оратор бил съзрял опасността
от външни врагове и затова веднага
пригответил се за реч, тъй както се полага,
съгражданите си за да предупреди.

И заговорил той, но както и преди
не се вълнувала тълпата.

Със красноречие описал той нещата,
велики мъртъвци на помощ призовал,
но вятърът за миг словата му отвял.

Не се заслушвал никой, даже
извърещал не един очи и гледал как
рояк деца встрани се борят, ала пак
не вслушвал се какво ораторът ще каже.
А как постъпил той? Започнал този мъж
с промяна в своя тон: „Пътували веднъж

Церера, ластовица, мряна.

Запряла ги река; но мряната била
плувец, а птицата с крила

достигнала отвъд за миг — като стрела.“

Тълпата викнала: „Какво с Церера стана?“

„Какво ли? Кипнала от гняв
пред лековатия ви нрав.

Започнах басня аз и всички ме следяха,
а за голямата заплаха

нехаят! Чуйте, тя съвсем не е шега!

Попитайте къде ли е врагът сега!“

Събранието оттогава

се настроило да внимава;

и тъй, успехът в онзи ден

чрез басня бил осъществен.

От атиняните и днес не сме далече;

с поуката си тук зает съм в този час,

но щом дочуя басня аз,

ще се заслушам в нея вече.

*Твърдят: светът е стар; но ще предпочете
забавни четива и той като дете.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.